

[Udenrigsministeren.]

opfatte debatter som rivegilder, det er der sådan set ikke noget at sige til, og det kan man vel ikke gøre noget ved.

Hr. Ib Christensen efterlyste specielt målet for EF, og spurgte lidt om, hvad målsætningen er både for et vist politisk samarbejde og et udenrigspolitisk samarbejde, uden at det er nærmere defineret endnu, og hvad målet er for en politisk union.

Jeg kan ikke sige andet, fordi vi jo ikke skal bruge al tiden heroppefra, end at jeg må henvisse til den identitetserklæring og de dokumenter, der er til rådighed, hvor man fra stats- og regeringschefernes side stiller en lang række synspunkter op, som jeg i hvert tilfælde gerne vil være med til at skrive under på — det kan være, at der er delte meninger om det også, men det er det, man stiller op. Deri ligger altså, at det er, om jeg så må sige, det stof, som man lader gå videre til behandling i medlemslandene og i institutionerne under de fortsatte drøftelser, og jeg synes i og for sig, at det som målsætning er overordentlig tydeligt udformet.

Jeg skal endelig i anledning af nogle af de bemærkninger, der i øvrigt er kommet, først sige til hr. Lasse Budtz, som var utilfreds med eller ked af, at vi ikke havde ligesom passet det nordiske energisamarbejde, som har været nævnt, at jeg kan oplyse, at på det nordiske energiministermøde, som blev holdt mellem jul og nytår, var der enighed om at lade de tre landes statsjede selskaber — altså for Danmarks vedkommende er det Dansk Olie- og Naturgasselskab — sammen undersøge mulighederne for fælles indkøb af olie. De tre selskaber er i kontakt herom, og Dansk Olie- og Naturgasselskab er positivt indstillet over for sådanne fælles indkøb. Der er ikke herefter fremkommet noget forslag herom fra nogen af de pågældende regeringer, hvad der jo i og for sig heller ikke har været behov for, men i øvrigt vil sagen komme til behandling også på det Nordisk Råds møde, som kommer, ganske naturligt, uanset hvor meget eller hvor lidt der måtte være sket. Men der er altså ikke forsømt noget, der er sagt ja, man er positivt indstillet, og vi deltager gennem det organ, der har med de ting at gøre.

Til hr. Rosing skal jeg nøjes med at sige tak for indlægget og oplysningerne om de

grønlandske synspunkter. Jeg kan sige, at regeringen lytter meget opmærksomt til disse synspunkter, og at de naturligvis går med ind i hele vores overvejelse af, hvordan vi skal bære os ad, og også er med i den kontakt, som vi meget gerne vil have også specielt med de grønlandske repræsentanter, når vi kommer til områder, der særlig har deres interesse — og så siger vi tak for, at vi får dem defineret, så er vi mere sikre på ikke at komme til at tage fejl.

Hr. Bendix spurgte meget konkret, hvordan man fra regeringens side ville bidrage til en øget folkelig forståelse. Jeg har vanskeligt ved at se, at vi kan gøre andet end det, vi så kan gøre i fællesskab mellem alle de politiske partier; vi må se at få en kvalificeret debat, og vi må prøve at drøfte disse ting på et relativt forståeligt, og jeg vil også gerne sige relativt principielt, niveau ude omkring i befolkningen.

Vel, vi har måske lidt en del af i det første års medlemskab, at der var et meget stort og teknisk meget vanskeligt stykke arbejde, der skulle bringes på plads, først og fremmest en lang række i virkeligheden ganske underordnede detaljer, også måske nogle, der var mere vigtige, men alligevel en umådelig mængde af tekniske detaljer, altså et rent og stort og praktisk arbejde, som måske nok i nogen grad ligesom dominerede for os herinde i folkettinget. Men nu er vi på den anden side i den situation — og på den måde synes jeg, det er et heldigt tidspunkt at få en markedsdebat — at indkøringen stort set er på plads, og vi er i gang med at måtte tage stilling til nogle ret store problemer, som vi har nævnt, og som flere har været inde på. Og så er det vel i den form, vi skal forsøge at bidrage til en øget debat ude omkring i befolkningen, og det er noget, vi alle må gøre, regeringen og de politiske partier, men jeg har ikke, om jeg så må sige, nogen speciel patentmedicin på det, så jeg kan ikke svare mere præcist.

Men jeg vil da gerne sige som lidt svar, at jeg er meget enig med hr. K. Helveg Petersen i den betragtning, han kom med om overinformation i den forstand, at der på mange måder, fordi vi får løbende information, efterhånden som tingene bearbejdes i institutionerne, kan komme en hel del både misforståelser og vanskeligheder i den offentlige debat, hvor man somme tider meget